

Bij-les in het Von Gimbornarboretum

Bestuur NBV afdeling Driebergen/Doorn

De Bijenvereniging Driebergen-Doorn bestaat 100 jaar. In het kader daarvan heeft de vereniging heel wat activiteiten ondernomen. De meeste aandacht trok het project *Bij-les*. Maar liefst 17 scholen in de Gemeente Utrechtse Heuvelrug en de Gemeente Zeist deden hieraan met groep 5 en/of 6 (9 en 10-jarigen) mee. Ze werden op kosten van de vereniging met een bus opgehaald en gebracht naar de loods van het Von Gimbornarboretum. Deze loods was de dagen ervoor omgebouwd tot een prachtig leslokaal met gele banken en tafels die vrolijk afstaken tegen het blauwe vloerkleed. Het lokaal was gedeeltelijk gedecoreerd met materialen die alvast voor de tentoonstelling *Bij-verschijnselen* waren opgehangen. Een stalletje met bijenkorven, een honingslinger, een observatiekast, een hommelmastje en een wespennest. Alles had een functie in de opdrachten die de kinderen moesten maken.

298

Enkele leden van de vereniging hadden een speciaal leerwerkboekje samengesteld. Grondslag daarvoor was het bekende boekje *'Bij hoort erbij'* van Ad Plomp, met tekeningen van zijn dochter Wybrich. Tussen de tekst waren allerlei opdrachten opgenomen. Het boekje kregen de leerlingen na afloop mee naar huis.

De lessen bestonden uit een korte inleiding, waarin de kinderen werd uitgelegd dat de bij niet alleen nectar verzamelt, maar ook stuifmeel, waarmee het belang van de bij voor de natuur werd benadrukt. Na de inleiding mochten zij honing proeven; daarna gingen ze aan de slag. Ook de begeleidende docenten en ouders hadden zich verdiept in de werkopdrachten die van tevoren gemaïld waren, waardoor deze opdrachten efficiënt uitgevoerd konden worden. Er was per slot van rekening maar een uur, hooguit vijf kwartier per klas beschikbaar. Toppers waren natuurlijk het kaarsen rollen, leuke insteek om veel over was en raat te vertellen, en het demonstratievolkje. Tijdens de les stonden er honingkoekjes in de oven die na afloop met wat te drinken rondgedeeld werden (het recept stond ook in het leerwerkboekje). Uit de vragen die daarna gesteld konden worden, bleek overduidelijk dat leerlingen zo'n les als iets heel bijzonder hadden ervaren.

Op deze manier kregen bijna driehonderd kinderen *Bij-les*. Er waren veel 'leraren' nodig. Diverse leden van de vereniging namen bij toerbeurt deze taak waar, onder andere Jos Plaizier met zijn vrouw Rachel.

Wim Oerlemans geeft *Bij-les*.

Een apart project binnen het *Bij-les*-project was dat voor de Bosschool, een school voor visueel gehandicapte kinderen die bovendien een verstandelijke en/of lichamelijke handicap hebben. De school hoort bij Bartimeus in Doorn. Eerst werden enkele leerkrachten onderwezen: ze kregen twee keer les 'in de bijen' en er werd op school het nodige imkermateriaal afgeleverd, waaronder veel uitgebouwde raat om aan te voelen. Daarmee deed de school gedurende twee weken een 'bijenproject' op de school zelf. De beste leerlingen werden daarna in drie groepen naar het Gimbornpark vervoerd om daar meer van de praktijk van het imkeren te "zien". Deze kinderen konden slechts een klein deel van de opdrachten maken, maar er werd tijd ingeruimd voor een bezoekje aan de bijenstal op het terrein van het Gimbornpark. Dat bestond uit een wandeling van vijf tot tien minuten met rolstoelen en een bolderkar vol bijenkappen. Een goed afgeveegd raam met honing deed de ronde en alle vingertjes gingen daar even in om te proeven. Dit gaf bij terugkomst in het leslokaal aanleiding tot veel vragen waarbij elk kind op zijn eigen niveau benaderd kon worden. En natuurlijk hebben ze allemaal aan de honingslinger gedraaid, een kaars gerold en hun oor op de behuizing van het demonstratievolkje gelegd. Het ongeremde enthousiasme van deze kinderen was een onvergetelijke ervaring.